

brugsminister en Udtalelse, som heller ikke er helt rigtig, idet han gjorde gældende, at ved at give den samme Løn, som de private Skovejere giver, er man paa lige Fod med Hensyn til Lønspørgsmaalet med disse private Skovejere. Jeg tror nok, at der er mange Spildedage ved Skovarbejdet, idet Vejret kan stille sig saa ugunstigt, at man ikke kan arbejde i Skovene, hvilket gør disse Skovarbejderes Forhold endnu mere fortvivlet. Tidligere har de sine Steder haft Adgang til at faa Arbejde paa Godset i disse Spildedage; i hvor høj Grad det er Tilfældet nu, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Dette Forhold ændrede de paagældende Arbejderes Stilling ikke saa ganske lidt; thi derved blev Spildedagene for Arbejderne i de private Skove langt færre end for Arbejderne i Statskovene.

At en væsentlig Del af Arbejdet i Statskovene foregaar paa Akkord, er jeg vel vidende om; men der er ogsaa Arbejder, som ikke foregaar paa Akkord, og Akkordlønningerne er for øvrigt ogsaa blevet stærkt trykket, selv om den højtærede Minister kunde oplyse, at det var med Organisationens Tilslutning. Ja vel, den Tid, vi nu er inde i, vil sikkert tvinge Organisationerne til at acceptere Lønninger, som de finder urimelig lave; men de har Pisker over Nakken. Jeg mener da at være berettiget til at henstille til de høje Ministre, at de svinger Pisker saa lidt som muligt, og ogsaa, at de anlægger et humant Synspunkt, naar det gælder om at fastsætte Lønningerne. Det er dog Borgere i Samfundet, der her er Tale om, og selv om de nu er nødstedte, bør Staten ikke være med til at svinge Pisker mere end nødvendigt. Noget saadant bidrager i hvert Fald ikke til at opelske en god Forstaaelse Klasserne imellem; det bidrager ikke til at gøre Arbejderne mildt stemte overfor andre Samfundsklasser. Der affødes en hel Del Vrede og Bitterhed hos Arbejderne ved, at man behandler dem paa den Maade, som den højtærede Landbrugsminister gør gennem disse Lønbestemmelser, der fastsættes diktatorisk. Men der kommer vel ogsaa den Dag, da det vender for Arbejderne, og saa vil de huske, at de er blevet behandlet paa denne Maade, og naar der kommer en Opgangsperiode, vil de sikkert søge at udnytte den paa en saadan Maade, som det

maaske var bedst ikke skete. Jeg tror, at jo mere man kan komme hinanden i Møde og unklade at vise Hensynsløshed, desto bedre.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, jeg fremførte: om at skaffe mere Beskæftigelse ude omkring i Statsskovene, maa jeg takke den højtærede Landbrugsminister for den velvillige Forstaaelse, han lod skinne igennem i sine Udtalelser angaaende dette Punkt. Jeg vil haabe, at disse Udtalelser fra den højtærede Landbrugsministers Side maa faa den Virkning, at man ude omkring i Skovdistrikterne vil føle sig animeret til at tilrettelægge og forberede det Arbejde, som kan forberedes. Hvis der ikke allerede nu tages fat paa at forberede disse Arbejder, kommer man let til at staa saaledes, at naar Tiden er inde til at bringe dem til Udførelse, skal man først til at forberede dem. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbrugsminister, at han tilkendegiver Bestyrerne af de forskellige Skovdistrikter, Skovriderne, at de i saa Henseende i Tide gør de fornødne Forberedelser, saaledes at det mest mulige Arbejde kan iværksættes i det kommende Foraar.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Skønt det ærede Medlem, der sidst talte, omtalte min Stilling i det omhandlede Lønspørgsmaal med en vis Bitterhed, vil jeg dog gerne anerkende, at der i hans sidste Udtalelse var en Bemærkning, som jeg finder meget fornuftig, nemlig Bemærkningen om, at vi nu er inde i en Tid, hvor Arbejderne kommer til at renoncere. Dette er en fornuftig Betragtning, fordi den siger, hvad der er sandt: at Arbejderne danner ingen Undtagelse fra hele den øvrige Befolkning med Hensyn til, at vi for Øjeblikket er inde i en Tid, hvor alle maa renoncere. Det ærede Medlem føjede til: Men der kan komme den Dag, da det vender for Arbejderne. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og jeg haaber, at den Dag snart maa komme; jeg vil intet hellere se, end at det snart maa vende for Arbejderne. Og saa vil det være en god og sund Politik for Arbejderne at sige: Nu er Tiden inde, da vi kan kræve en højere Løn. Naar det ærede Medlem saa stærkt anmoder om, at der maa blive anlagt et humant Synspunkt overfor disse Arbejdere, saa vil jeg